

عنوان مقاله:

بررسی روشهای نوین تزریق در رسوبات آبرفتی

محل انتشار:

اولین کنفرانس دانشجویی آسیب شناسی چالش های معدن - محیط زیست (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

مصطفی حسینی - دانشجوی کارشناسی معدن، دانشگاه ارومیه، مرکز آموزش عالی شهید باکری

رامین ذوالفقاری - دانشجوی کارشناسی معدن، دانشگاه ارومیه، مرکز آموزش عالی شهید باکری

هادی اعتصامی - دانشجوی کارشناسی معدن، دانشگاه ارومیه، مرکز آموزش عالی شهید باکری

عبدالله الماسی - دانشجوی کارشناسی معدن، دانشگاه ارومیه، مرکز آموزش عالی شهید باکری

خلاصه مقاله:

ساخت سازه در زمینهای آبرفتی همواره با مشکلاتی از قبیل فرسایش درونی، نشست و جابجایی بیش از اندازه سازه همراه بوده است. امروزه از تزریق به منظور کنترل نشست و بهسازی زمین استفاده میشود. درواقع عملیات تزریق روشی است، که در آن مخیوط دوغاب با اعمال فشار وارد درزه و شکاف سنگ یا خاک میشود. از طرفی دیگر تزریق در زمینهای آبرفتی به دلیل روانگرایی نهشتههای آبرفتی نیازمند دقت و تخصص بالایی می باشد. بدین منظور در اینمقاله روشهای نوین تزریق در رسوبات آبرفتی مورد مطالعه قرار گرفته است. این مقاله به بررسی دو تحقیق شامل مترو سئول و سد چیرآباد پرداخته است. مورد اول از رسوبات آبرفتی عبور کرده و از آنالیز المان محاوره به منظور تعیین جابجایی زمین استفاده شده است. الگوی تزریق برای پایدارسازی بخش بالایی آن که در رسوبات آبرفتی واقع شده، سیستم SGR و LW و تزریق اورتان میباشد. در این مورد تزریق باعث کاهش چشمگیر نشست و نفوذپذیری زمین شده است. مورد دوم سد از نوع خاکی و با ارتفاع 44/5 متر از پی می باشد ساختگاه این سد از رسوبات ابرفتی با ضخامت ۶ متر تشکیل شده و تکیه گاههای آن روی سنگهای آهکی و شیبستی پرکامبرین واینفراکامبرین قرار گرفته است. برای تعیین پتانسیل نشست آب از سنگ و تعیین نفوذپذیری به ترتیب از آنالیز عددی و آزمایش های بر جابره گرفته و از تیوب مانشت به منظور تزریق در رسوبات آبرفتی استفاده شده است. مطالعات انجام شده برای این مورد نشان داد که استفاده از پرده تزریق مناسبترین روش آبدی پی آبرفتی سد میباشد

کلمات کلیدی:

تزریق، رسوبات آبرفتی، الگوی تزریق LW ، الگوی تزریق SGR

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/400152>

